

Péči o seniory a zdravotně handicapované musíme věnovat maximální pozornost

vloženo: 7.11.2019, 10.30

Není žádným tajemstvím, že česká společnost stárne. Zvyšuje se podíl obyvatel starších 65 let, roste průměrný věk dožití našich občanů, ale také roste počet starších lidí, kteří se kvůli svému zdravotnímu stavu o sebe již nedokážou sami plně postarat. Situace je o to komplikovanější, že s pozdějším odchodem do důchodu mají rodiny mnohdy problém se o svého nemocného rodiče postarat, protože sami ještě musí chodit do zaměstnání. A není to vždy jen péče o staršího člověka, mnohé rodiny se starají o zdravotně handicapované dítě či o příbuzného v produktivním věku. Je tedy více než nutné, aby naše společnost byla připravena rodinám, které se starají o svého blízkého, podat v maximální míře pomocnou ruku. Odhaduje se, že v současnosti je v České republice až 1 milion občanů, kteří potřebují ve větší či menší míře péči druhé osoby ve svém každodenním životě. A tento počet bude v příštích letech vzhledem ke stárnutí naší populace dále stoupat.

Vidím proto jako naprosto zásadní, abychom péči o starší občany a zdravotně handicapované věnovali maximální pozornost na všech úrovních veřejného života. Zásadní roli v nastavení rozsahu i kvality péče o potřebné dle mého názoru musí plnit stát – tedy příslušná ministerstva a obě komory parlamentu. Významnou roli ale v tomto ohledu mají také kraje a jednotlivá města a obce. Jenom provázáním činnosti všech těchto institucí je možné nadále udržet péči o seniory a zdravotně handicapované na takové úrovni, jakou si tito občané zaslouží a kterou potřebují také jejich rodiny.

Proč se o tom všem zmiňuji? Vedou mne k tomu určité obavy o to, zda s narůstajícím počtem obyvatel potřebujících zdravotně sociální služby, budeme schopni zajistit odpovídající kapacitu těchto služeb. Dlouhodobé hádky o zajištění finančních prostředků na fungování domácí zdravotní péče, tedy na činnost zdravotních sestřiček přímo v rodinách nebo podobné hádky o financování sociálních služeb vyvolávají otázky, zda si skutečně uvědomujeme, jak moc potřebné jsou tyto služby pro rodiny, které se v domácím prostředí starají o svého blízkého. A podobně závažným, dokonce možná mnohem větším problémem je prohlubující se nedostatek pracovníků v sociálních službách i v domácí zdravotní péči. A to je opravdu zásadní potíže a není žádným tajemstvím, že právě v tomto odvětví jsou pracovníci dlouhodobě platově podhodnoceni. A tady mne velmi mrzí, že současná vláda této opravdu zásadní problematice nevěnuje dostatečnou pozornost, byť některá dílčí navýšení platů proběhla. Při schvalování rozpočtu na rok

2019 jsme vládu opakovaně upozorňovali, že navržená částka na financování sociálních služeb je nedostatečná. Připravili jsme pozměňovací návrh na dofinancování, bohužel vládní poslanci tento návrh svými hlasy poslali pod stůl. Škoda.

Podobně to dopadlo při několika jednáních Sněmovny během prvního pololetí tohoto roku. Znovu a znovu jsme žádali vládu, aby našla 2 miliardy korun na provoz domovů pro seniory, pečovatelských služeb, domovů se zvláštním režimem, kamenných hospiců či domácí hospicové péče, terénních sociálních služeb atd. Jedině tak se budou moci v nezmenšené kvalitě a rozsahu starat o své klienty, tedy o seniory a zdravotně postižené. Co je výsledkem? Vláda dokryla deficit ve financování sociálních služeb pouze z poloviny, druhá chybějící miliarda visí ve vzduchu. A tak jediným řešením je, aby každý kraj dofinancoval sociální služby ze svého rozpočtu, který je ale primárně určen na jiné účely - například na financování oprav silnic II. a III. třídy, na investice ve zdravotnictví apod. Věřím, že kraje nenechají klienty sociálních služeb na holičkách, ale ptám se - je toto správné řešení? A že situace u jednotlivých poskytovatelů zdravotně-sociálních služeb není růžová, lze doložit řadou příkladů. Za všechny alespoň jeden smutný příklad přímo z Vysočiny - ke konci roku 2019 skončí svoji činnost středisko Domácího hospice Vysočina v Jihlavě. Důvod? Nedostatek zdravotních sester. Velmi špatná zpráva pro rodiny, které se starají v domácím prostředí o svého blízkého, který trpí nevléčitelným onemocněním.

U nás v Třebíči si můžeme oddechnout, protože v našem regionu velmi dobře funguje domácí hospicová péče, kterou zajišťuje telčský Domácí hospic Sdílení, ale i tak je třeba brát starost o fungování zdravotně sociálních služeb velmi vážně. Naši blízcí z řad starších občanů a zdravotně handicapovaných si to zaslouží. **A není to jen o financích, ale také třeba o tom, abychom motivovali děti a mládež k tomu, aby se nebáli vybrat si jako svou budoucí profesi povolání zdravotní sestry či sociálního pracovníka.**

Vít Kaňkovský